

Figures retòriques. Activitats

- **Identifica les figures retòriques:**

1. Respecta els cabells blancs: metonímia
2. Barques passaven de cançons plenes: hipèrbaton
3. La taverna era un podrimener de fum, de pudors, de mirades begudes, de braços, de cames, de boines, de luxúria i de cobdícies suggerides: enumeració
4. Treu-te la capa –li demana ella- /Treu-te la capa que et veuré més gran/Treu-te el mantó que et veuré més bella: anàfora i paral·lelisme
5. Val més ser un petit amo que un gros mosso: antítesi i paradoxa
6. Un arbre ajagut és el Pirineu: metàfora i hipèrbaton
7. Era un cobrador sense entranyes: metonímia (sense sentiments nobles)
8. No és l'amor un sentiment noble?: interrogació retòrica
9. Encalmada, en aquest difícil somni, tota la mar m'acompanya i escolta: hipèrbaton i personificació
10. El fil d'argent que paraven les aranyes: metàfora
11. ...i una rialla fresca: sinestèsia
12. I les noies somriuen amb un somriure dolç: sinestèsia
13. Sent el discurs de la corona: metonímia (dels membres que porten la corona reial)
14. Bomba incendiària (referint-se a una cigarreta mal apagada): metàfora pura
15. La fosca nit: epítet
16. Culet eixut. Nen feliç (bolquers): metonímia (causa-efecte)
17. Mans fredes? Cacaolat calent (Cacaolat): antítesi
18. CEAC: aprova sense anar a classe (ensenyament a distància): paradoxa
19. Pastes Gallo, passió per la pasta, passió pel que és sa (pastes alimentàries): paral·lelisme
20. Ibèria té setanta-dos anys i està com nova (companyia aèria): paradoxa
21. Nestlé és una capsa de sorpreses (bombons): metàfora impura
22. Puja a l'Euro, és molt fàcil (la nova moneda europea): metàfora (a l'anunci, el perfil de l'euro semblava la barana d'una escala mecànica)
23. El silenci quiet: epítet.

• **Identifica les figures retòriques:**

1. **Les aranyes filaven / palaus de rei,** / estances que empresonen / passos d'hivern. / Les barques de Sinera / no surten més, / perquè els **camins de l'aigua** / són fets malbé. METÀFORES
2. Cansada, pren la copa de bella transparència / on **juguen aires, núvols,** solcant un **blau camí,** / i riu, sabent que a l'aigua mesurarà amb ciència / el raig de la llimona, la mel de romaní. PERSONIFICACIÓ I METÀFORA
3. Diu Iris a Mirtila: / **-Amiga,** jo no sé... / ¿Tants albercocs li deixes / al vell albercoquer? APÒSTROFE
4. **Missatger de la nit, el rat-penat** / vola silenciós i adelerat, / del capvespre en la vaga claredat. / I es perd obscurament, espectre alat, / al lluny, de soledat en soledat. METÀFORA
5. Semblava el rei d'aquella solitud / i enllà del prat virginalment florit / caminava amb pesada lentitud, / gloriosament banyut, / superbament fornit, / **com una gran muntanya dins la nit,** / de sota les estrelles del cel blau, / tràgic i resignat **com un esclau.** COMPARACIONS
6. Pel desert corre la brama / que no et saps treure el pijama. METÀFORA PURA (pijama=ratlles de la pell de la zebra) I IRONIA
7. Salut, **oh pi de la carena,** / **dolç monument de l'horitzó;** / salut, marina visió, / oh pi menut de nostra arena; APÒSTROFE I METÀFORA
8. Del cirerer ni veuen l'ombreig i l'abundor. HIPÈRBATON
9. Mil boques a tot riure, l'esclat de les cireres. METÀFORA
10. Tot sol, amb les cireres s'alegra el més infant, / i en ses mans bellament saltironen i dansen. PERSONIFICACIÓ
11. I la calitja parla d'una terrible fosa. PROSOPOPEIA
12. M'exalta el nou i m'enamora el vell. ANTÍTESI
13. És quan dormo que hi veig clar. PARADOXA
14. Quin bon formatge, tants anys i tan tendre! PARADOXA
15. Ningú no mira els dos senyors que parlen en anglès, els dos senyors que callen en anglès. ANTÍTESI I PARAL·LELISME
16. Estimat / Rosselló, (...) / allunyat / amic meu / que ara ets / als xiprers. APÒSTROFE I METONÍMIA (no als xiprers sinó a la vora d'ells)

17. L'aspra mirada del mestre que escoltava la música dolça. SINESTÈSIA

18. Aleshores, sense donar-me ni temps de respirar, em va donar un paper.
HIPÈRBOLE

19. Oh Hera, gran deessa, atén-me, cor a cor. APÒSTROFE

• **Identifica les figures retòriques:**

1. i el sant, deixat dels àngels, que diu amén encara/ i **el cobejós que porta grapades d'aire al cau**, / i un foll esparracat que en nit d'embriaguesa / ...:
POLISÍNDETON, **HIPÈRBOLE** I PARAL·LELISME

2. ... / es va trasmudant l'ona altiva en randa: METÀFORA

3. Un *silenci dolç* ens fa de palau: SINESTÈSIA

4. i era la mar cinyell (=CINTURÓ) de l'horitzó: METÀFORA

5. Déu meu, on és l'antiga tranquil·litat del món?: APÒSTROFE I INTERROGACIÓ
RETÒRICA

6. A la prova d' Història de l' Art han fet analitzar un Fortuny: METONÍMIA

7. Hem collit molsa, bruc, galzeran i boix grèvol: ENUMERACIÓ

8. I la llopada, udolant, jo no sé quines paraules repetia: PROSOPOPEIA I
ONOMATOPEIA

9. S'obre la vela com una ala al sol: COMPARACIÓ

10. I ara què cerques? / I ara què cerques?: ANÀFORA

11. i on se troba o se retroba *aquest amor que ens traï*?: PERSONIFICACIÓ

12. La cançó nova i la vella no se desassemblen gens: ANTÍTESI

13. Per fi la boira es desfà: METÀFORA

14. Escolta la seva melodia més tendra: SINESTÈSIA

15. L'encesa flama del desig: METÀFORA I EPÍTET

16. D' ella la presència en vull només: HIPÈRBATON

17. De la boirina del pensar / tota il·luminada / una paraula salta

METÀFORA

PERSONIFICACIÓ